

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Avrea Gemma Christianorvm

Ruben, Leonhard

Paderbornae, 1604

XV. De vltima apparitione, facta in mo[n]te & ipsa asce[n]sione Christi ad
cælos, & 1. in figuris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68313)

gelium omni creatura. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit; qui vero non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hac sequentur: in nomine meo demonia eijcent: linguæ loquentur novis: serpentes tollent: & scorpionum quid biberint, non eis nocebit: super agros manus imponent, & bene habebunt. Et Dominus quidem Iesus, postquam locutus est eis, assumptus est in caelum, & sedet à dextris Dei. Illi autem perfecti prædicauerunt ubiq; Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis.

CAPVT XV.

De vltima apparitione facta in monte, & ipsa ASCENSIONE CHRISTI ad celos, & primo in FIGURIS.

FIGURAE. I. Abelis iusti sanguis ascendit & clamat in caelum. Genes. 4. 10. Dixit q; ad eum: quid fecisti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra.

2. Henoch iustus assumitur à Domino. Genes. 5. 24. Ambulauit q; cum Deo, & non apparuit: quia tulit eum Deus. Eccles. 44. 16. Henoch placuit Deo, & translatus est in paradysum, ut det gentibus poenitentiam.

3. Iacob egreditur de terra peregrinationis cum duabus turmis, cui occurrunt castra Dei. Gen. 32. 1. 2. Iacob quoq; abiit itinere quo caeperat fuerunt q; ei obuiam Angeli Dei. Quos cæcis vidisset, ait: castra Dei sunt hæc; & appellauit nomen illius.

ei illius Mahanaim, id est castra. Vers. 10. Minor sum cunctis miserationibus tuis, & veritate tua, quam expleuisti seruo tuo. In baculo meo transiui Jordanem istum: & nunc cum duabus turmis reogredior.

4. Iuda catulus leonis ascendit ad prædam. Genes. 49. 9. Catulus leonis Iuda: ad prædam filii mi ascendisti: requiescens accubuisti ut leo, & quasi leona, quis suscitabit eum?

5. Ioseph triumphas ascendit currum Pharaonis, & circumducitur. Gen. 41. 40. 41. 42. 43. 44. 45. Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet: vno tantum regni solio te precedam. Dixit quoque, rursus Pharaon ad Ioseph: Ecce constituui te super uniuersam terram Aegypti. Tulit quoque, annulum de manu sua, & dedit eum in manu eius: vestiuit quoque, eum stola byssina, & collo torquem auream circumposuit. Fecit quoque, eum ascendere super currum suum secundum, clamante pracone, ut omnes coram eo genu flecterent, & propositum esse scirent uniuersa terra Aegypti: Dixit quoque, rex ad Ioseph: ego sum Pharaon: absque tuo imperio non mouebit quisquam manum aut pedem in omni terra Aegypti. Vertit quoque, nomen eius, & vocauit eum lingua Aegyptiaca, Saluatorem mundi. Dedit quoque, illi uxorem Aseneth filiam Putipharis Sacerdotis Helioleos. Egressus est itaque, Ioseph ad terram Aegypti.

6. Gabaonitæ rogant Iosue ut citò ascendat & liberet eos. Ios. 10. 6. Habitatores autem Gabaon

Kk

Gabaon

Gabaon urbis obsessa miserunt ad Iosue, qui tunc morabatur in castris apud Galyalam, & dixerunt ei: Ne retrahas manus tuas ab auxilio seruatorum nostrorum: ascende cito, & libera nos, ferq; praesidium: Conuenerunt enim aduersum nos omnes reges amor-rhaeorum, qui habitant in montanis.

7. Aaron cum sanguine alieno ingreditur sancta sanctorum. Exod. 30. 10. Et deprecabuntur Aaron super cornua eius semel per annum, in sanguine quod oblatum est pro peccato, & placabitur super eo in generationibus vestris. Sanctum sanctorum erit Domino. Leu. 16. 2. 3. Et precepit ei, dicens: loquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni tempore ingrediatur Sanctuarium, quod est intra velum coram propitiatorio quo tegitur arca, ut non moriatur, (quia in nube apparebo super oraculum) nisi hac ante fecerit: Vitulum pro peccato offeret, & arietem in holocaustum. Vers. 15. 16. 17. Cumq; mactauerit hircum pro peccato populi, inferet sanguinem eius intra velum, sicut preceptum est de sanguine vituli, ut aspergat a regione oraculi, & expiet Sanctuarium ab immunditijs filiorum Israël, & a preuaricationibus eorum, cum-ctisq; peccatis. Iuxta hunc ritum faciet tabernaculo testimonij, quod fixum est inter eos in medio sordium habitationis eorum. &c. De Christo verò, qui proprio sanguine introiuit, dicitur. Hebr. 9. 11. 12. 13. 14. Christus autem assistens pontifex futurorum bonorum per amplius & perfectius tabernaculum non manufactum.

ET ASCENSION. CHRISTI. 515

est. non huius creationis; neq; per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introiit semel in sancta aeterna redemptione inuenta. Si enim sanguis hircorum, & taurorum, & cinis vitula aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad seruendum Deo viuenti?

8. Vt surgit, aut erigitur arca testamenti, dissipantur inimici Domini. Numer. 10. 33. 34. 35. 36. Profecti sunt ergo de Monte Domini viam trium dierum, arcaq; foederis Domini precedebat eos, per dies tres prouidens castrorum locum. Nubes quoq; Domini super eos erat per diem cum incederent. Cumq; eleuaretur arca, dicebat Moyses: Surge Domine, & dissipentur inimici tui, & fugiant qui oderunt te a facie tua. Cum autem deponeretur, atebat: reuertere Domine ad multitudinem exercitus Israël.

9. Samson portas Gazæ tollit, & infert in montem. Iudic. 16. 1. 2. 3. Abijt quoq; in Gazam, & vidit ibi mulierem meretricem, ingressusq; est ad eam. Quod cum audisset Philistum, & percrebisset apud eos, intrasse vrbem Samson, circumdederunt eum, positus in portaciuuatis custodibus: & ibi tota nocte cum silentio prastolantes, vt facto mane exeuntem occiderent. Dormiuit autem Samson vsq; ad medium noctis:

Kk 2

& inde

Et inde consurgens apprehendit ambas portas foras
cum postibus suis, & sera, impositasq; humeris suis
portauit ad verticem montis qui respicit Hebron.
Christus Adamum & Euam portas nostras per
quas vitam, & peccatum accepimus ducit ad cæ-
lum. Plura superiùs cap. 2.

10. David omnia iam reducit quæcunque
rapuerunt Amalechitæ, & mittit dona de præda
socijs, & senioribus. 1. Reg. 30. 18. 19. 20. 21. 22.
23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. Erunt ergo Da-
uid omnia, quæ tulerant Amalechitæ, & auas uxo-
res suas erunt. Nec defuit quisquam à paruo vsq; ad
magnum, tam de filijs, quam de filiabus, & de spo-
lijs, & quæcunque rapuerant, reduxit David. Et tu-
lit uniuersos greges & armenta, & minauit ante fa-
ciem suam: dixeruntq; hæc est præda David. Venit
autem David ad ducentos viros, qui lassii subsite-
rant, nec sequi potuerant David, & residere eos iussit
in torrente Besor: qui egressi sunt obuiam Da-
uid, & populo qui erat cum eo. Accedens autem
David ad populum, salutauit eos pacificè. Respon-
densq; omnis vir pessimus, & iniquus de viris, qui re-
rant cum David, dixit: quia non venerunt nobis
cum, non dabimus eis quicquam de præda, quam e-
ruimus: sed sufficiat unicuiq; uxor sua & filij: quæ
cum receperint, recedant. Dixit autem David:
Non sic facietis fratres mei de his, quæ tradidit no-
bis Dominus, & custodiuit nos, & dedit latronibus
los, qui eruperant aduersum nos, in manus nostras:
nec audiet vos quisquam super sermone hoc: equi-
ent

anim pars erit descendens ad praelium, & remanens ad sarcinas, & similiter diuident. Et factum est hoc ex die illa, & deinceps constitutum & praesentium, & quasi lex in Israël usque in diem hanc. Venit ergo David in Siceleg, & misit dona de praeda senioribus Iuda proximis suis, dicens: Accipite benedictionem de praeda hostium Domini: His, qui erant in Bethel, & qui in Ramoth ad meridiem, & qui in Iether, & qui in Sephamoth, & qui in Esthamo, & qui in Raenal, & qui in urbibus Ierameel, & qui in urbibus Ceni, & qui in Arama, & qui in lacu Asan, & qui in Athach, & qui in Hebron, & reliquis qui erant in his locis, in quibus commoratus fuerat David ipse, & viri eius.

II. Arca testamenti introducitur in templum Salomonis cum maxima festiuitate. 3. Reg. 8. 1. 2. 3. 4. 5. 6. Tunc congregati sunt omnes maiores natu Israël cum principibus tribuum, & duces familiarum filiorum Israël ad regem Salomonem in Ierusalem: ut deferrent arcam fœderis Domini, de ciuitate David, id est, de Sion. Conuenitque ad regem Salomonem uniuersus Israël in mense Eithanim, in solemnibus die: ipse est mensis septimus. Venieruntque cuncti senes de Israël, & tulerunt arcam sacerdotum, & portauerunt arcam Domini, & tabernaculum fœderis, & omnia vasa Sanctuarij, quae erant in tabernaculo: & ferebant ea sacerdotes & leuitae. Rex autem Salomon, & omnis multitudo Israël, quae conuenerat ad eum, gradiebatur cum illo ante arcam, & immolabant oves & boues absque

estimatione & numero. Et intulerunt sacerdotes arcam fœderis Domini in locum suum, in oraculum templi, in Sanctum sanctorum subter alas Cherubim. Vers. 10. 11. In arca autem non erat aliud nisi due tabulae lapideae, quas posuerat in eadem Moyses in Horeb, quando pepigit Dominus fœdus cum filijs Israël, cum egredierentur de terra Ægypti. Factum est autem cum exissent sacerdotes de Sanctuario, nebula implevit domum Domini, & non poterant sacerdotes stare & ministrare propter nebulam; implenerat enim gloria Domini domum Domini.

12. Elias quadraginta dierum spacio ascendit in montem Dei Horeb. Idem iubetur stare in monte coram Domino. Idem cum primo diuiso Iordane, transisset eum, ascendit per turbine in cælum. De primo, 3. Reg. 19. 6. 7. 8. Respexit & ecce ad caput suum submersus panis, & vas aquæ: Comedit ergo, & bibit, & rursus dormiuit. Reuersusq; est angelus Domini secundo, & tetigit eum, dixitq; illi: Surge, comede: gradium tibi restat via. Qui cum surrexisset, comedit, & bibit, & ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus, & quadraginta noctibus usq; ad montem Dei Horeb. De secundo ibid. Vers. 11. Et ait ei: Egredere, & sta in monte coram Domino: & ecce Dominus transit, & spiritus grandis & fortis subuertens montes, & conterens petras ante Dominum: non in spiritu Dominus, & post spiritum commotio: non in commotione Dominus. De tertio, 4. Reg. 2. 8. 9. 10. 11.

12. 13. 14. Tuliſq; Elias pallium ſuum, & inuoluit il-
 lud, & percuffit aquas qua diuiſa ſunt in utrāq; par-
 tem, & tranſierunt ambo per ſiccum. Cumq; tranſiſ-
 ſent, Elias dixit ad Eliſeum: poſtula quod vis ut fa-
 ciam tibi antequam tollar à te. Dixit Eliſeus: obſecro
 ut fiat in me duplex ſpiritus tuus. Qui reſpondit: rem
 difficilem poſtulatiſti: attamen ſi uideris me, quando
 tollar à te, erit tibi quod petiſti: ſi autem non uideris,
 non erit. Cumq; pergerent, & incedentes ſermocina-
 rentur, ecce curruſ igneus, & equi ignei diuſerunt u-
 trumq;: & aſcendit Elias per turbinem in calum,
 Eliſeus autem uidebat, & clamabat: Pater mi, pa-
 ter mi, curruſ Iſraël, & auriga eius. Et non uidit
 eum ampliùs: aprehenditq; uſtimenta ſua, & ſcidiſt
 illa in duas partes. Et leuaui pallium Elie, quod
 ceciderat ei: reuerſuſq; ſtetit ſuper ripam Iordanis,
 & pallio Elie, quod ceciderat ei, percuffit aquas, &
 non ſunt diuiſe, & dixit: Vbi eſt Deus Elie etiam
 nunc? percuffitq; aquas, & diuiſe ſunt huc, atq; il-
 luc, & tranſiit Eliſeus.

13. Eliſeus aſcendens montem maledicit il-
 luſoribus, ut cap. 2. memb. 4. diximus. Chri-
 ſtus Iudæis, à quibus aufert Apoſtoloſ, & deuo-
 rantur à beſtijs.

14. Mardocheuſ ſella & equo regis vehi-
 tur. Elther. 6. 8. 9. ut ſuprà cap. 2. membr. 5. di-
 ximus. Chriſtus Dominuſ propria virtu-
 te, non Aman; ſed Angelis con-
 ducentibus.

* * *

Kk *

CAPVT